

UW GELD EN UW LEVEN

„Wij hebben een horzelfunctie”

Miguel de Clerck, directeur van Max Havelaar België, wisselde het leven als expat in voor een meer sedentair bestaan, maar is nog steeds een gelukkig man.

Van onze medewerker
Jan Bosteels

ELSENE.

SINDS september 2004 is de perfect tweetalige Brusselaar Miguel de Clerck (41) directeur van de Belgische vestiging van het fair trade-keurmerk Max Havelaar. Zijn Franstalige ouders stuurden hem naar een internaat in Brugge, zijn eigen kinderen zitten eveneens op een Nederlandstalige school. Voor hij bij Max Havelaar kwam werken, had de Clerck één andere werkgever: Artsen Zonder Grenzen (AzG), waar hij in totaal twaalf jaar voor werkte. „Na mijn opleiding handelsingenieur heb ik mijn burgerdienst gedaan als coöperant in Tsjaad. Ik verdiende toen zo'n 700 euro per maand. Dat was niet veel geld, maar ik had ook geen kosten. Naast je loon krijg je een per diem, een soort leefgeld. Alles wat je verdient, kan je eigenlijk sparen.” Aan de vele

„Mijn loon is behoorlijk: niet te veel en ook niet te weinig, bovendien werkt mijn vrouw ook.” © Herman Ricour

jaren in het buitenland die volgden, hield de Clerck een mooi spaarpotje over.

Tijdens zijn burgerdienst kreeg hij door AzG een job als gezondheidseconoom aangeboden in Tsjaad. „Ik moest de

gezondheidszorg duurzaam maken door de tools die ik als handelsingenieur had leren kennen over te zetten op de non-profit.” Zo zorgde hij eronder andere voor dat een lokale gemeenschap, in plaats

van afhankelijk te blijven van humanitaire hulp, kon investeren in een eigen apotheek. „Er is eigenlijk niet zo veel verschil tussen full-profit en non-profit. Het grootste verschil zit hem in de ethische vragen. Je

moet vaak beslissingen nemen die een impact hebben op het menselijk bestaan, en dat is op zijn beurt afhankelijk van waardesystemen die anders zijn dan de jouwe. Die te leren kennen is enorm verrijkend.”

Later verkaste de Clerck naar het hoofdkantoor van AzG in Brussel, maar hij bracht nog de helft van de tijd in het buitenland door. „Ik was single en

nepaneel te installeren.”

Miguel de Clerck is een tevreden man. „Ik vind zeer veel voldoening in mijn job. Het is zinvol werk en een heel polyvalente job. Het is heel aangenaam om met één voet in een ngo te staan en met een andere in een commerciële omgeving. Het is ook heel prettig om te werken in een team van veertien personen: het is elke dag opnieuw een mirakel dat dat lukt. Op ons bescheiden niveau proberen we de wereld in beweging te krijgen. Ik geloof in de economie, maar ik denk dat het internationale handelssysteem resoluut verbeterd kan worden. Wij hebben een horzelfunctie: ik zie nu ook andere bedrijven stappen doen richting duurzaamheid. Elke stap in de goede richting is goed, en ook wij kunnen nog beter door meer marktaandeel te verwerven en voort te evolueren naar bio-eerlijke handel. Ten slotte is het leuk om deel uit te maken van een groter, internationaal geheel. Het is wel hard werken, in de praktijk waarschijnlijk zo'n vijftig uur per week, pieken niet inbegrepen.”

„ONTWIKKELING IS NIET ALLEEN EEN KWESTIE VAN MEER LOON”

had niet veel kosten, mijn kleuren kocht ik in Afrika.” Hij werd head of mission in Armenië, waar zijn oudste zoon werd geboren en keerde vervolgens naar België terug, waar hij op het einde van zijn AzG-carrière zo'n 2.400 euro verdiende.

Het valt op dat de Clercks loon nu lager ligt. „In cijfers wel, maar nu heb ik een auto en een tankkaart. Mijn loon is behoorlijk: niet te veel en ook niet te weinig, bovendien werkt mijn vrouw ook.”

Onlangs kwam Max Havelaar onder vuur te liggen toen de Franse economist Christian Jacquiau beweerde dat een gemiddelde koffieboer dankzij het label slechts 50 euro per jaar meer verdient dan zonder. „Ik ben het daar niet mee eens. Om te beginnen kloppen zijn berekeningen niet, maar vooral: ontwikkeling is niet alleen een kwestie van meer loon, maar van groeiend zelfvertrouwen en een democratiseringsproces. Elke coöperatieve die deelneemt aan het fair trade-systeem krijgt een jaarlijkse ontwikkelingspremie van 160.000 euro die op een democratische manier moet worden besteed. Aan lonen, maar ook aan scholen, gezondheidszorg, infrastructuur, noem maar op. De mensen kiezen zelf wat ze het meest nodig hebben. Wij kijken er enkel op toe dat het proces democratisch verloopt.”

Ethische handel zit in de lift, bleek deze week (DS 27/9). Zelf probeert de Clerck zo ethisch en duurzaam mogelijk te shoppen. „Zonder een fundamentalist te zijn, hou ik rekening met de impact van mijn aankopen. Onlangs belde ik bijvoorbeeld naar Eco-consumption om te weten wat de meest duurzame boekentas was. Ik wil niet dat mijn spaargeld naar wapenhandel gaat en ik tank niet bij Total-Fina omwille van hun rol in Birma. We gebruiken bioverf in ons huis en ik hoop later nog een zon-

„Geluk ligt voor mij in de perfecte balans tussen gezin en werk. Dat is een dynamisch evenwicht, om het in scheikundige termen te zeggen. Ik heb heel wat moeten opgeven om veel tijd in mijn gezin én in mijn werk te steken. Rond 19 uur ben ik thuis en de week-ends besteed ik helemaal aan mijn vrouw en kinderen. Sport heb ik bijna volledig opgegeven. Ik tennis niet meer, ik krijg stilaan een buikje. Ik doe niet meer aan zwemmen, duiken en basket, mijn catamaran komt niet meer buiten. Maar mijn leven bij AzG mis ik niet. Ik heb een paar keer de wereld rondgereisd, niet vanuit een toeristisch perspectief maar als participant. Niet dat ik iets tegen toeristen heb, trouwens. Soms ben ik er zelf ook één.”

Portefeuille

- Maandelijks netto-inkomsten: 2.229,07 euro
- Vastgoed: eigen huis van 250.000 euro dat verhuurd wordt tegen 1.000 euro om lening op de gezinswoning af te betalen
- Burgerlijke staat: getrouwd, 3 kinderen
- Bedrijfswagen: Renault Espace
- Pensioensparen: wettelijk maximum
- Spaarcenten: zo'n 75.000 euro

► In deze rubriek vertellen gewone en minder gewone landgenoten elke zaterdag wat ze doen met hun geld.